

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

9. Barbara deuota Virgo non rectè permittitur quotidie communicare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

tur peregrinatum, tacitè dari facultatem, ut unus alteri confiteri possit, si vel unus vel uterque eorum sit Sacerdos. *Alterum*, quando in Iubilæo vel per Bullam Cruciatam datur generatim facultas fidelibus, confitendi cuius sacerdoti approbato & exposito, tale priuilegium non extendere se ad Regulares eorum Ordinum, qui habent speciale priuilegium, ut eorundem religiosi confiteri non possint, nisi ei, quem superior ipsis designauerit. Sed potestne Bamba saltem tacitum Prælati consensum in proposito casu præsumere? Resp. Affirmatiuè. Tum ex bono & spirituali profectu, quem in suis vehementer desiderare quilibet Prælatus iure præsumitur. Tum ex raritate casûs, qui perinde se habet, ac si Bamba facultatem petiisset à Prælato audiendi & absoluendi vnum ex Monachis certissimò concedendam.

IX. *Barbara deuota virgo magno desiderio tenetur Sacra Eucharistiæ quotidie sumenda, ideoque assiduis precibus facultatem huius à Confessario impetrare contendit, quam ei tandem concedit; dum autem Barbara hæc facultate utitur, & quotidie communicare cernitur, varia ex eo hominum iudicia & sermones oriuntur, alijs id laudantibus, vituperantibus alijs. Queritur. Rectène Confessarius Barbaræ quotidianam Communionem concedat?*

Videtur bene concedere. Ita Ioannes Sancierus

cius in disp. select. vbi à disp. 22. vsq; ad 31. acerrimè quotidianam Communionem propugnat. Petrus Vincétius de Marcilla, & Maurus de Valderas duo PP. Benedictini apud Card: de Lugo de Eucharist. D. 17. n. 6. Mouentur 1. Authoritate SS. Patrum quotidianam Communionem suadentium. Item Concilij Trident. hanc desiderantis in fidelibus sess. 22. C. 6. 2. Vsu primitiue Ecclesiæ. 3. Fructu magno ex quotidiana Communionem percipiendo. 4. Dispositione, quæ vnica requiritur, & in multis quotidie reperitur, nempe puritas conscientiæ à culpa lethali. 5. Exemplo Sacerdotum quotidie celebrantium.

Resp. 1. Posse, per se loquendo, Sac. Communionem singulis diebus etiam feriâ sextâ Parasceues recipi. Ita Communis Doctorum. Quia sumptio Sacræ Eucharistiæ nullo die prohibetur, cum nullum huius prohibitionis præceptum siue diuinum siue Ecclesiasticum extet. Vnde S. Thom. in 4. Dist. 12. q. 3. art. 1. *questiunc. 2. Si aliquis, inquit, experimentaliter cognosceret, ex quotidiana sumptione fervorem amoris augeri, & reverentiam non minui, talis deberet quotidie communicare.* Resp. 2. Spectando communem hominum statum non expedire omnibus in gratia existentibus quotidianam Communionem. Ita S. Thom 3. part. Q. 8. art. 10. S. Bonavent. in 4. dist. 12. p. 2. q. 2. S. Antoninus, Albertus Magnus, Rich-

Richardus, Alensis, Paludanus, Dionis. Carthusianus, Suarez, Henriquez, Coninck & ceteri Theologitam Veteres, quàm Recentiores plerique. Ratio est, quia ad hoc Sacramentum congruè & decenter excipiendum requiritur non solùm status gratiæ, sed etiam affectus coniunctionis cū Christo, & reverentia tantæ Maiestatis. Atqui vix vnquam reperire est hominem Laicum, apud quem ob varia impedimenta in quotidiana communione fervor amoris augeatur, & reverentia tanti Sacramenti non minuatur. Ergo, loquendo vniuersim, & considerando communem hominum statum, non expedit omnibus in gratia constitutis quotidiana communio quod pulchrè indicat D. Thom. *loc. cit. in c. aiens: Sed quia multoties in pluribus hominum multa impedimenta huius deuotionis occurrunt propter corporis dispositionem vel animæ, non est vrile omnibus hominibus quotidie ad hoc Sacramentum accedere.* Respon. 3. Loquendo speciatiim, quinam vel quotidie, vel frequentius S. Eucharistiam sumant, id arbitrio pij ac prudentis Confessarij relinquendum est. Ita ex communi Cardin. de Lugo *lo. cit. n. 28. Dicastillo de Eucharist. D. 9. n. 443. Palao Tr. 21. D. vnic. pun. 16. & alij.* Ratio desumitur ex generali & omnibus receptissimo principio, quod in rebus ad spiritum pertinentibus debeat quisque Patris spiritualis consilio stare,

re, nec suo se arbitrio regere, quæ regula si in
 vllis alijs, certè in frequentatione Sac. Eu-
 charistiæ quàm maximè attendenda est, ne id,
 quod in bonum animæ datur, in magnum
 eiusdem malum cedat. Sapiens autem Con-
 fessarius vix vlli vnquam quotidianam Com-
 munionem permittet, cùm vix animam, licet
 sanctitatis famâ claram, sit reperturus ritè
 dispositam ad quotidianam Comunionem,
 vt testantur Sanctorum historia: binam verò,
 aut etiam ternam Comunionem in vna heb-
 domade propter cõcurrentia festa concedere
 subinde per annum poterit, si hoc ex peculia-
 ri dispositione, tum ad sumentis spiritualem
 profectum, tum ad Sacramenti debitam re-
 uerentiam iudicauerit. Cui non obstat *Regu-
 la 26. Sacerdotum Societatis nostræ*, in qua præ-
 scribitur ijs, vt admoneant propensos ad fre-
 quenter communicandum, ne crebrius, quàm
 octauo die accedant, præsertim si sint coniu-
 gati; nam tunc temporis, cùm regula illa con-
 deretur, tanta erat Sac. Communionis rari-
 tas, vt maior frequentia absque perturbatio-
 ne multorum concedi aliquibus prudentes
 non posset: nunc verò, mutatis circumstan-
 tijs, neutiquam regula illa prohibet Confes-
 sarios in concedendo esse liberaliores, vt satis
 colligitur ex limitatione, quæ de coniugatis
 additur. In casu ergo nostro, quemadmodò
 putamus, Confessarium binam Communionem

nem singulis hebdomadibus benè rectèque Barbaræ concessurum fuisse, ita omnino nobis persuademus, ipsum quotidianam Communionem malè eidem permisisse.

Ad primum in contrarium dicimus, SS. Patres & Concilium Trident: intelligi oportere, si debita adsit dispositio, quam tamen non facilè in Laico reperiri quotidie, aut præsumi posse, ex dictis constat. *Ad secundum.* Usam hunc feruori illius prioris sæculi proportionatum fuisse, qualis hoc æuo non facilè deprehenditur. Adde etiam, tunc usam illum probabili-ter vniuersalem non fuisse, & coniugatis etiam communem. *Ad tertium.* Fructum ex pluribus communionibus minùs feruentibus hauriendum vnâ feruentiore compensari, & tantùm fructûs spiritalis ex vna hac, quàm illis multis acquiri posse. Adde denuò, non tantùm sumentis bonum, sed etiam Sacramenti reuerentiam attendi debere. *Ad quartum.* Positâ dispositione puritatis à lethali posse quidè permitti Communionem sacram, maximè urgente præcepto, sed non suaderi quotidianam; alias eodem etiam die, quo quis adulterium, pollutionem voluntariam, & similia scelera commisit, expediet sacra Communio, modò absolutio Sacramentalis intercedat, quod nemo facilè concesserit, si vnum vnicum Ioannem Sanchez planè hac in re exoticè singularem excepias. *Ad quintum.*

N

In

In Sacerdotibus peculiarem esse rationem, eò quod vi statûs sui ministri sint publici Ecclesiæ, vt huius nomine sacrificijs Deum placent, eumq; hominibus propitium reddant, ideòque ipsius Ecclesiæ puritas acceptos illos facit & aptos, si in gratia existant, vt eâ ratione magis deceat celebrare, quàm abstinere, vt bene Dicastillo *loc. cit. n. 463.*

X. Barnabas dum in gentili quadam prouincia plures ad fidem Christi conuertit, & baptizat, incidit in hominem iam adultum, sed à natiuitate cecum, surdum, & mutum. *Quæritur, Vtrum iste baptizari possit?*

Negat Diana P. 9 Tr. 6. Resol. 2. §. sed pro Coron. Ochaguiam secutus. Tum quia, cum talis capax sit consensûs & dissensûs, expectari debet eius voluntas. Tum quia potest habere aliquem obicem respectu gratiæ sacramentalis.

Affirmat Coninck Tom. de Sacram. Q. 69. art. 12. n. 94. ratus, vix posse talem habere sufficientem rerum præsentium moralem notitiam ad peccandum, adeòque instar perpetuò amentis esse, quem baptizari posse, communis Theologorum concedit.

Resp. Hominem istum sub conditione baptizandum esse propter dubium de capacitate & requisita dispositione, quod dubium oppositæ sententiæ recens allatæ apertè mouent. Nam in dubio de capacitate subiecti,
 si v. g.